

РЕШЕНИЕ

№ 12395

гр. София, 30.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **358** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. И. Д. против решение № 4536/15.12.2025г. по НАХД № 7778/2025г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 110 състав. С решението е изменен електронен фиш (ЕФ) № 7632715/14.06.2023г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, като е намален от 400 на 300 лв. размерът на глобата, наложена с ЕФ на касатора на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл.21, ал.2 във вр. с ал.1 от същия закон. Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на жалбата. Прокурорът от СГП намира, че решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че

решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя в частта относно установеност на нарушението и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г.

Наред с това, материалният закон е бил неправилно приложен, тъй като с ЕФ е наложена глоба на основание чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП, която разпоредба предвижда размер на глобата именно 400 лв., а не на основание чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП, за която хипотеза размерът на глобата е определен на 300 лв. С оглед препращащата норма на чл.144 АПК, приложение в случая следва да намери чл.271, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс. Тъй като решението не е обжалвано от другата страна, положението на жалбоподателя не може да бъде влошено с новото решение, в случая – размерът на глобата да бъде увеличен до първоначално определения с ЕФ, а именно, 400 лв. По изложените съображения, решението на районния съд следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за разноски пред касационната инстанция. Възнаграждението за юрисконсулт съдът определя на 130 лв. равняващи се на 66,47 евро, съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Сумата е дължима на Столичната дирекция на вътрешните работи, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4536/15.12.2025 г. по НАХД № 7778/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110 състав.

ОСЪЖДА М. И. Д., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 66,47 евро (шестдесет и шест евро и 47 цента) – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.